

[Aksel Larsen.]

sters forgodtbefindende — hvis man kan bruge dette smukke ord — hvor længe denne høje omsætningsafgift, hvis den bliver vedtaget, skal bibeholdes.

Vi giver ikke ret meget for ændringsforslag nr. 23 om en aftrapningsordning, der er stillet af finansministeren og tiltrådt af et flertal i udvalget. Det går ud på, at den del af afgiften, som indkommer ved, at de hidtidige tildelingsbiler belastes med en afgift svarende til dollarpræmieringen, skal aftrappes og bortfalde i løbet af 10 år med 10 pct. årlig . . . (*Finansministeren* [Kampmann]: Nej, 5 år!). 5 år? Ja, det er rigtigt, det er mig, der har taget fejl; det drejer sig om 5 år. Men det første år skal afgiften altså aftrappes med 5 pct. og de følgende år med 10 pct., indtil den er nedsat med i alt 45 pct. af nævnte værdi. Ja, man må undskylde mig, at jeg siger det, men det er — selv om jeg altså har taget fejl og troet, at det drejede sig om 10 år til at afskaffe denne forhøjede afgift på de hidtidige tildelingsbiler fordelt over alle personbiler, der anskaffes herhjemme — et aftrapningsforslag af en sådan art, at tinget alene for almindelig offentlig velanstændighedens skyld burde afvise det og sige: det er jo at gøre nar af folk. Det drejer sig om, at staten nu vil tilegne sig en ekstra omsætningsafgift modsvarende den hidtidige dollarpræmierings provenu, og skal der være mening i en aftrapningsordning, må vi have en ordning, som i løbet af en begrænset årrække afskaffer hele denne ekstra omsætningsafgift. Jeg er klar over, at det desværre ligger sådan, at en så høj indirekte beskatning ikke kan bortfalde med ét slag, for det vil bringe for store forstyrrelser og vanskeligheder. Jeg er klar over, at den må afskaffes successivt over et passende antal måneder eller år; den må være fastlagt på forhånd, således at både importører, sælgere og købere af motorkøretøjer er klar over, hvad de har at indstille sig på. Hvis man regner med, at denne forhøjede omsætningsafgift skal begrænse importen og salget af personmotorkøretøjer, må man nødvendigvis også fastsætte et tidspunkt for dens bortfald, og så må man fastlægge en aftrapningsordning, fordi det i hvert fald giver mulighed for, at nogle potentielle købere vil udsætte deres køb måske i nogle måneder

eller et par år, idet de regner med, at så kan de få deres motorkøretøjer billigere.

Jeg kunne ønske en hurtigere aftrapning end den, der er foreslået af mindretallet i ændringsforslag nr. 24. Men mit parti har ikke villet udarbejde noget selvstændigt ændringsforslag på dette område, idet vi finder, at dette ændringsforslag trods alt er acceptabelt, og vi vil stemme for det.

Jeg ved meget godt, at det ikke hjælper her at tale principper, program eller moral til noget af regeringspartierne, men jeg kan alligevel ikke lade være med at erindre om de forklaringer — jeg skal forsøge at lade være med at sige søforklaringer — vi har fået af det ærede medlem hr. Tholstrup ved forskellige lejligheder. Det ærede medlem hr. Tholstrup har forklaret, at ganske vist har retsforbundet under valgkampagnen agiteret for nedsatte skatter og mod yderligere statsindgreb og for, at man skal stemme på retsforbundet, fordi de andre partier er for dyre; men, konkluderer han, når det er sådan, at staten fattes penge, må man jo skaffe den disse penge. Det ærede medlem hr. Tholstrup har imidlertid også oplyst, at han allerede i februar måned blev klar over, at det stod meget skidt til med statens finanser, hvilket ikke forhindrede ham i under valgkampen at agitere mod højere skatter og agitere for, at man skulle lade folk være i fred. Men han har været klar over det, han er dobbelt klar over det nu, og selv hans partileder, den højtærede minister hr. Viggo Starcke, er klar over, at det står skidt til, selv om han først opdagede det, da han var blevet minister — hvilket bekræfter det gamle ord om, at den, Gud giver et embede, giver han også somme tider forstand.

Så er det, jeg vil spørge retsforbundet i almindelighed og det ærede medlem hr. Tholstrup i særdeleshed: hvis retsforbundet i almindelighed og det ærede medlem hr. Tholstrup i særdeleshed er i den grad klar over, at statskassen fattes penge, og har en sådan medlidenhed med statskassen, at de er villige til at bryde alle deres valgløfter, alle deres programmer, alle deres principper for at pumpe penge i statskassen gennem forskellige former for skatter, hvor længe skal det så vare? Det ærede medlem hr. Tholstrup, som er så flink til at manuducere os om statens finansielle udsigter, kunne